

valgte fra Rimalt, ialt over et halvt Hundrede Personer.

Under Middagen i Præstegaarden trængte Nysgerrige ind i Haven for at høre Talerne gennem de aabenstaaende Vinduer. Bagefter blev der dækket Borde til dem ude under Træerne; alle Tilskuere skulde beværtes, og efterhaanden som Mængden strømmede til, fik Bryllupsgildet Karakteren af en Folkefest. — — —

Den næste Formiddag rejste de fremmede Gæster, ogsaa Eberhard og Signe. Kun Morbroderen blev tilbage. Han var en ret mærkelig Mand, lidt af en Eventyrer, der havde tumlet sig en Del omkring i Verden og tilsidst var havnet som handelskyndig Chef for et stort og meget anset Skibsværft i Fiume, hvor han endnu boede. Han havde nu grebet den Anledning, som Søsterdatterens Bryllup gav ham, til at gense sit Fædreland og havde opholdt sig en Ugestid i Bøstrup. Mens han med sit fremmede Væsen og sine udenlandske Vaner havde haft lidt vanskeligt ved at komme tilrette med Præstegaardens egne Beboere, og da særlig med Pastor Blomberg, der rentud kaldte ham en Laps, havde han fundet stort Behag i Per. Han havde et Par Gange gjort ham Følgeskab paa hans Rundture til de nu paabegyndte Udgravninger i Engene; og skønt han ikke var Tekniker af Fag, havde han meget godt forstaaet at bedømme Arbejdets Værd og havde bagefter over-